

ความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

Opinion Towards Agro-Tourism of People in Bangkok

มัลลิกา นนท่มุต¹ สุภาภรณ์ เลิศศิริ^{1*} ชลลธร จูเจริญ¹ และธวัชชัย พินิจใหม่¹
Malliga Nonmut¹, Supaporn Lertsiri^{1*}, Chalathon Choocharoe¹ and Thawatchai Pinitmai¹

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล 2) รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร 3) ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร 4) เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจำแนกตามปัจจัยที่แตกต่างกัน 5) ปัญหาและข้อเสนอแนะที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครในปี พ.ศ. 2559 จำนวน 385 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญกับประชาชนทั่วไปที่ใช้บริการรถไฟฟ้า เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่าประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 31.70 ปี และมีสถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา มีรายได้เฉลี่ย 15,419.56 บาทต่อเดือนด้านรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประชาชนพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่จะไปท่องเที่ยวกับครอบครัวโดยมีระยะเวลาเฉลี่ย 2.17 วันต่อครั้ง วัตถุประสงค์คือ ชมความสวยงามและทัศนียภาพของสถานที่ ส่วนใหญ่เลือกไปในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ ภูมิภาคที่จะเลือกไปคือภาคเหนือ งบประมาณในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเฉลี่ย 3,337.33 บาทต่อครั้ง ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้จ่ายในด้านของที่ฝาก การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมาจากโทรทัศน์และเว็บไซต์กิจกรรมที่ชื่นชอบคือ การรับประทานอาหารและการซื้อผลผลิตทางการเกษตรในแหล่งท่องเที่ยว มีช่องทางการติดต่อเพื่อใช้บริการคืออินเทอร์เน็ต ด้านความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรประชาชนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบ เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวอยู่ไกล ใช้เวลาในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง จึงควรมีการให้ข้อมูลเพิ่มเติมและควรมีการกำหนดราคาหรือสร้างในรูปแบบแพ็คเกจ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับการศึกษา รายได้ วันที่เดินทางท่องเที่ยว ช่องทางการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ความคิดเห็น กรุงเทพมหานคร

Abstract

This research aimed to study 1) personal characteristics 2) type of agro-tourism 3) opinion towards on agro-tourism 4) to compare opinion towards agro-tourism with different factors; and 5) problems and suggestions on agro-tourism. The sample of this study were 385 people who living in Bangkok (2016). Accidental random sampling was used with the people who traveled by Bangkok Mass Transit System (BTS). Questionnaire was research instrument. Data were analyzed and presented through frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test. The results revealed that most of respondent were female with an average age 31.70 years old and marital status was single. Education level was bachelor's degree and higher. Salary/income was 15,419.56 baht per month. For the type of agro-tourism found that the respondent liked to travel with their family at average 2.17 days per trip. Purpose of tourism was to admire the gorgeous places and the scenery. The favorite place for visiting in the weekend was at the Northern part of Thailand with average expense of 3,337.33 baht per trip as accommodation cost. Media exposure on agro-tourism

¹ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

*Corresponding author, Email: agrspl@ku.ac.th

information was television and website. Favorite activity was a dining and buying agricultural products around agro-tourism area. Internet was used as a communication channel to find service. Opinion towards agro-tourism was at high level. Problems were tourist place is too far, take time for traveling and cost of traveling was high. Information and detail of agro-tourism should be provided. Standard price and package of agro-tourism should be promoted. Hypotheses testing showed that different level of education, income, date of traveling and media exposure had significantly different on opinion towards agro-tourism at 0.05 level.

Keywords: agro-tourism, opinion, Bangkok

คำนำ

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองที่มีจำนวนประชากรหนาแน่นมากที่สุดในประเทศไทย วิธีการดำเนินชีวิตการทำงานของประชากรในกรุงเทพมหานคร จึงเป็นในลักษณะของการทำงานอยู่ภายในอาคาร หรือต้องเดินทางไปบนท้องถนน ส่งผลให้เกิดความเครียดและความกดดันสูง (จุฑาวรรณ, 2553; ภูมิศ, 2557) การมองหาโอกาสในการพักผ่อนจากการทำงานหลัก จึงได้รับความสนใจมากขึ้น โดยรูปแบบการพักผ่อนจะมีหลากหลายแตกต่างกันไป เช่น การพักผ่อนตามสถานบันเทิง ห้างสรรพสินค้า สวนสาธารณะ รวมถึงการท่องเที่ยวที่ได้รับการนิยมมากในปัจจุบัน คือการท่องเที่ยวจากสถานที่หนึ่งที่มีประโยชน์เพื่อความเพลิดเพลิน สร้างบรรยากาศการพักผ่อนหย่อนใจและเกิดความจรรโลงใจ (ฉลองศรี, 2546) จึงมีการมองหาการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ หรือพื้นที่พักผ่อนในลักษณะที่เป็นธรรมชาติที่มีการผสมผสานระหว่างคนและธรรมชาติในสถานที่ที่ไป เห็นได้ชัดเลยว่าผู้ที่อาศัยในเมืองมักจะเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีโอกาสใกล้ชิดและชื่นชมทัศนียภาพที่สวยงามของธรรมชาติไปพร้อมกัน ซึ่งก็คือ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่เปิดให้คนหรือนักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับธรรมชาติทางการเกษตรอย่างแท้จริง ซึ่งการทำการเกษตรเป็นสิ่งที่เกิดมาช้านาน แนวทางการทำการเกษตรเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย การนำประโยชน์จากสองสิ่งมาใช้ร่วมกันจึงเป็นแนวทางที่จะช่วยให้มีการนำรูปแบบการท่องเที่ยวเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการเกษตรในปัจจุบัน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2548) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจึงถือว่าการท่องเที่ยวทางเลือกรูปแบบหนึ่งที่นักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครให้ความนิยม โดยการเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในสถานที่ตามธรรมชาติ ทำให้ได้ใกล้ชิดธรรมชาติ และความอุดมสมบูรณ์ของพืชผลทางการเกษตร (พิมพ์ และคณะ, 2557; สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2559) การหารูปแบบเพื่อการจัดการท่องเที่ยวโดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่กำลังได้รับความนิยมจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล 2) รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร 3) ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร 4) เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจำแนกตามปัจจัยที่แตกต่าง 5) ปัญหาและข้อเสนอแนะที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์กับทั้งเกษตรกร นักวิชาการ และนักส่งเสริม มีแนวทางการนำไปดำเนินการสร้างการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้ประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชนการเกษตรให้มีคุณภาพต่อไป

วิธีการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครในปี พ.ศ. 2559 และเคยไปท่องเที่ยวเชิงเกษตรในสถานที่ต่างๆ คำนวณขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของ Cochran ซึ่งเป็นสูตรที่ใช้ในการคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากการมีประชากรที่มีขนาดใหญ่และไม่ทราบประชากรที่แน่นอน (กัลยา, 2549) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ได้คือ 385 คน ขั้นที่ 2 สุ่มเก็บตัวอย่างประชากรโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) กับประชาชนทั่วไปที่ใช้บริการรถไฟฟ้า ในกรุงเทพมหานคร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถาม ที่มีทั้งคำถามปลายเปิดและปลายปิด โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ตอนที่ 2 รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรซึ่งได้แบ่งเป็น 3 ด้านคือ 1) ด้านนักท่องเที่ยว 2) ด้านกิจกรรม 3) ด้านสถานที่และบริการ และ ตอนที่ 4) ปัญหาและข้อเสนอแนะ

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุดมาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดซึ่งมีช่วงคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน และแบ่งชั้นตามวิธีอันตรภาคชั้น (class interval) จำนวน 3 ระดับสามารถจัดช่วงคะแนนเฉลี่ยความถี่ระดับความคิดเห็นได้ดังนี้ (สุรินทร์, 2556)

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่มีความเหมาะสม น้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่มีความเหมาะสม ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่มีความเหมาะสม มาก

3. การทดสอบเครื่องมือ

ทดสอบเครื่องมือโดยการหาความเที่ยงตรง (Validity) นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบเนื้อหาความเหมาะสม ความชัดเจนของคำถาม และนำแบบสอบถามไปทดสอบเพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบกับประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย แล้วนำผลข้อมูลมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ตามแบบของครอนบาค-อัลฟา (Cronbach's coefficient alpha) (สุรินทร์, 2556) ได้ค่าความเชื่อมั่นรวมเท่ากับ 0.921

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่า t-test, ค่า F-test และค่า LSD (Least Significant Difference)

ผลการศึกษาและวิจารณ์

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 57.1) มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 31.7 ปี สถานภาพโสด (ร้อยละ 61.0) มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า (ร้อยละ 64.9) มีอาชีพเป็นนักเรียน นักศึกษา (ร้อยละ 44.2) มีรายได้เฉลี่ย 15,419.6 บาทต่อเดือน (Table 1)

Table1 Personal Factors.

Personal factors	Number	Percentage
Gender		
Female	220	57.1
Age		
22-26	141	36.6
Status		
Single	235	61.0
Education		
Bachelor or higher	250	64.9
Occupation		
Student	170	44.2
Income		
8,001-15,000 baht	119	30.9

2 รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

การไปท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่พบว่า จะไปเที่ยวกับครอบครัว (ร้อยละ 48.2) ระยะเวลาการไปท่องเที่ยวเชิงเกษตรเฉลี่ย 2.7 วันต่อครั้ง วัตถุประสงค์คือ ชมความงามและทัศนียภาพของสถานที่ (ร้อยละ 39.1 โดยเลือกวันที่ไปท่องเที่ยวคือวันเสาร์-อาทิตย์ (ร้อยละ 50.1) ภูมิภาคที่จะเลือกไปคือภาคเหนือ (ร้อยละ 46.0) งบประมาณในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเฉลี่ย 3,337.3 บาทต่อครั้ง ซึ่งจะอยู่ในด้านค่าที่พัก (ร้อยละ 27.8) มีช่องทางการเปิดรับข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจากทั้งโทรทัศน์และเว็บไซต์ (ร้อยละ 32.2 เท่ากัน) ส่วนใหญ่เลือกเข้าร่วมกิจกรรมคือการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเป็นของที่ระลึก (ร้อยละ 35.8) และช่องทางการติดต่อเพื่อเข้าใช้บริการในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรคือ ผ่านอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 40.3)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.09) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านสถานที่และบริการ ด้านนักท่องเที่ยว และด้านกิจกรรมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน (ค่าเฉลี่ย 4.16, 4.15 และ 3.91) ตามลำดับ (Table 2)

Table 2 Opinions towards agro-tourism.

Opinion towards agro-tourism	$\bar{X}$	S.D.	Level of Opinion
Place and service	4.16	0.44	High
Tourists	4.15	0.50	High
Activities	3.91	0.53	High
Total	4.09	0.39	High

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจำแนกตามปัจจัยที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ส่วนประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษา รายได้ ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ซึ่งระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่แตกต่างกัน นั้นสอดคล้องกับงานศึกษาของ ศศิธร (2545) พบว่า ความพึงพอใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทย ในจังหวัดกระบี่ มีผู้ที่มีระดับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นย่อมมีความคาดหวังหรือความต้องการในสิ่งต่างๆ ที่สูงขึ้น การท่องเที่ยวของกลุ่มคนเหล่านี้จะมีการวางแผน หรือหาข้อมูลไว้ทั้งเพื่อประกอบการตัดสินใจในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว และใช้ในการวางแผนการเดินทาง บางครั้งอาจได้รับข้อมูลหรือเห็นภาพตัวอย่างที่สวยงาม แต่เมื่อท่องเที่ยวจริงอาจไม่เป็นไปตามสิ่งที่ตนคิดหรือคาดหวังไว้ ส่วนรายได้ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ ปัทเมศย์ (2557) และปราโมทย์ (2555) ซึ่งทั้งสองพบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรว่า ผู้ที่รายได้ที่สูงคือผู้ที่สามารถที่จะใช้จ่ายกับสิ่งต่างๆ เพื่อแลกมากับความพอใจและการได้รับการบริการที่ดีเป็นการตอบแทน การได้ไปท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีความแตกต่างกันโดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในแต่ละรูปแบบอาจได้รับการบริการที่แตกต่างกันออกไป ทำให้เกิดความคิดเห็นและความพึงพอใจแตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ยังได้รับการอธิบายจากการศึกษาของ Kotler and Armstrong (2006) พบว่า รายได้หรือสถานภาพทางเศรษฐกิจของบุคคลนั้น จะกระทบต่อสินค้าและบริการที่ตัดสินใจซื้อ สถานภาพเหล่านี้ประกอบด้วย รายได้ การออมทรัพย์ อำนาจการซื้อ และทัศนคติที่เกี่ยวกับการจ่ายเงิน นักพัฒนาหรือนักการตลาดจึงต้องสนใจในแนวโน้มของรายได้ส่วนบุคคล เนื่องจากรายได้จะมีผลต่ออำนาจการซื้อของบุคคล คนที่มีรายได้ต่ำจะมุ่งซื้อสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพและมีราคาต่ำ ซึ่งคนที่มีรายได้ต่ำจะมีความไวต่อราคาเป็นอย่างมาก ส่วนคนที่มีรายได้สูงจะมุ่งซื้อสินค้าที่มีคุณภาพดีและราคาสูงโดยจะเน้นที่ภาพลักษณ์ของตราสินค้าหรือการให้บริการเป็นหลัก

ด้านรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีบุคคลร่วมเดินทางไปท่องเที่ยวในช่วงระยะเวลา วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว ภูมิภาคที่เลือกไปท่องเที่ยว งบประมาณในการท่องเที่ยว การใช้จ่ายงบประมาณในแต่ละด้าน การเลือกไปร่วมกิจกรรม และช่องทางการติดต่อข้อมูลใช้บริการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ส่วนประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีวันไปท่องเที่ยวเชิงเกษตรและช่องทางการเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ซึ่งวันที่ไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่ของคนกรุงเทพมหานครคือช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ เนื่องจากเป็นวันหยุด และคนเหล่านี้ต้องการเดินทางออกไปพักผ่อนร่างกาย และชื่นชมต่อบรรยากาศที่แตกต่างออกไปจากเมืองหลวง ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของ จันทราทิพย์ และคณะ (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจด้านส่วนประกอบการตลาดของรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม สุขุมารณ์ และพีรชัย (2549) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว ซึ่งทั้งสองงานวิจัยพบว่า คนที่มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากกรุงเทพมหานคร และเลือกที่จะมาท่องเที่ยวในวันเสาร์-อาทิตย์หรือวันหยุดมากกว่าวันธรรมดาทั่วไปเนื่องจากเป็นวันที่สะดวก และยังให้เหตุผลว่าการทำงาน หรือการใช้ชีวิตในเมืองใหญ่มีความเครียดเกิดขึ้นสูง ดังนั้นเมื่อถึงวันหยุดจะเลือกเดินทางออกมาท่องเที่ยวเพื่อผ่อนคลายและพักผ่อน และนอกจากนั้น วันหยุดเสาร์-อาทิตย์ สถานที่ท่องเที่ยวยังมีร้านค้าและการบริการดูแลอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ที่พร้อมให้บริการที่เต็มที่มากกว่าในวันปกติ ส่วนช่องทางการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวแตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ วิภาวรรณ (2547) ที่ศึกษาเรื่องการรับรู้ข่าวสารปัจจัยจูงใจความพึงพอใจและทัศนคติ

ต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่าสื่อเป็นหนึ่งในสิ่งที่จะช่วยในการประชาสัมพันธ์และบอกข่าวสารการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การที่ข่าวสารสามารถเข้าถึงผู้คนที่สนใจในเนื้อหาต่างๆ ได้มากย่อมทำให้เกิดการกระตุ้นความสนใจได้มาก และยังพบว่า สื่อที่เป็นกลุ่มของสื่อมวลชน มีผลต่อการกระจายข่าวสารที่มีผลมาก โดยเฉพาะโทรทัศน์ และเว็บไซต์ ซึ่งเป็นสื่อที่คนเข้าถึงได้สะดวกในปัจจุบัน

จากการศึกษา ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลและรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เรียงลำดับตามความสำคัญของประชาชนที่สนใจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรคือ ระดับการศึกษา วันไปท่องเที่ยวเชิงเกษตร ช่องทางการเปิดรับข้อมูลข่าวสารและรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแตกต่างกัน (Table3)

Table 3 Comparing the opinions on agro-tourism of people in Bangkok categorize by different factors.

Factors	Tourist	Activities	Place and service	Total	Conclusion
1. Personal factors					
1.1 Gender	1.213 ^{ns}	-1.788 ^{ns}	-0.897 ^{ns}	-1.020 ^{ns}	Not different
1.2 Age	1.391 ^{ns}	0.452 ^{ns}	1.163 ^{ns}	0.034 ^{ns}	Not different
1.3 Status	2.016 ^{ns}	0.770 ^{ns}	0.427 ^{ns}	0.012 ^{ns}	Not different
1.4 Education levels	-0.775 ^{ns}	-1.508 ^{ns}	-2.506 [*]	-2.116 [*]	Different ¹
1.5 Occupations	1.292 ^{ns}	1.854 ^{ns}	2.184 ^{ns}	1.341 ^{ns}	Not different
1.6 Income	2.859 [*]	0.024 ^{ns}	0.816 ^{ns}	2.985 [*]	Different ⁴
2. Type of agro-tourism					
2.1 Participants	1.802 ^{ns}	1.587 ^{ns}	0.672 ^{ns}	1.205 ^{ns}	Not different
2.2 Durations	-0.033 ^{ns}	-0.920 ^{ns}	0.688 ^{ns}	0.313 ^{ns}	Not different
2.3 Propose	1.632 ^{ns}	-3.323 [*]	0.947 ^{ns}	2.125 ^{ns}	Not different
2.4 Date	3.190 [*]	2.545 [*]	1.506 ^{ns}	2.776 [*]	Different ²
2.5 Regions	0.968 ^{ns}	0.786 ^{ns}	0.592 ^{ns}	0.481 ^{ns}	Not different
2.6 Expense	1.928 ^{ns}	1.124 ^{ns}	0.009 ^{ns}	0.534 ^{ns}	Not different
2.7 Budgets	0.964 ^{ns}	1.962 ^{ns}	0.197 ^{ns}	0.824 ^{ns}	Not different
2.8 Expose medias	2.436 ^{ns}	-2.957 [*]	1.356 ^{ns}	-2.731 [*]	Different ³
2.9 Activities	2.744 [*]	6.189 [*]	0.185 ^{ns}	0.063 ^{ns}	Not different
2.10 Service channel	0.631 ^{ns}	1.651 ^{ns}	1.361 ^{ns}	1.411 ^{ns}	Not different

ns. = non - significant* Significance level of 0.05, x^{1,2,3,4} = Sorting by priority

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ด้านของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการไปท่องเที่ยวเชิงเกษตรในบางแห่งยังมีค่าใช้จ่ายที่สูง อีกทั้งสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร บางแห่งอยู่ไกลทำให้มีปัญหาในการเดินทางเนื่องจากมีเวลาเดินทางและวันหยุดที่จำกัด สถานที่จอดรถมีบริการไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปใช้บริการ และนอกจากนั้นยังพบปัญหาเกี่ยวกับการทำกิจกรรมในแต่ละกิจกรรม บางสถานที่เปิดรับนักท่องเที่ยวในจำนวนมากทำให้การดูแลของเจ้าหน้าที่และเครื่องมือ อุปกรณ์ไม่ทั่วถึงและไม่เพียงพอทำให้นักท่องเที่ยวขาดโอกาสที่จะได้ลงมือปฏิบัติอย่างถูกต้องและจริงจัง

ข้อเสนอแนะคือ สถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมเด่นในแต่ละที่ โดยอาจทำเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน หรือรายปี เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีการนำไปวางแผน เพื่อที่จะเลือกช่วงเวลาท่องเที่ยวได้เหมาะสมตามความสนใจของแต่ละบุคคล ควรมีการเพิ่มเจ้าหน้าที่เพื่อเข้ามาช่วยดูแลหรืออธิบายในแต่ละกิจกรรม ซึ่งบุคคลที่จะมาเป็นเจ้าหน้าที่ควรมีการอบรมในเบื้องต้น และหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรในแต่ละที่นั้นๆ ควรเข้ามาช่วยสนับสนุน ประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 31.7 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ส่วนอาชีพส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้เฉลี่ย 15,419.56 บาทต่อเดือน ข้อมูลรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า ส่วนใหญ่ประชาชนในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จะเลือกไปท่องเที่ยวเชิงเกษตรกับครอบครัว มีระยะเวลาในการท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย 2 วันต่อครั้ง วัดอุปสงค์ในการไปท่องเที่ยวเชิงเกษตรคือ ชมความสวยงามและทัศนียภาพของสถานที่ส่วนใหญ่ เลือกวันท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ภูมิภาคที่จะเลือกไปท่องเที่ยวคือ ภาคเหนือ งบประมาณในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยเฉลี่ยคือ 3,337.33 บาท/ครั้ง งบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในแต่ละด้านส่วนมากมีค่าใช้จ่ายในด้านที่พัก มีช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจากโทรทัศน์และเว็บไซต์ กิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เข้าร่วมคือ การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเป็นของที่ระลึกและมีการติดต่อใช้บริการในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรผ่านทาง อินเทอร์เน็ต ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านนักท่องเที่ยว ด้านกิจกรรม และด้านสถานที่และการบริการ มีค่าความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยเฉลี่ยรวมในระดับมาก และผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ระดับการศึกษา รายได้ วันที่ไปท่องเที่ยว และช่องทางการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรควรมีการกำหนดช่วงราคาหรือกำหนดแพคเกจ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ให้มีความหลากหลายเพื่อที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มคนที่เข้ามาท่องเที่ยวได้มีตัวเลือกที่เหมาะสมกับตนเอง
2. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันพัฒนาเนื้อหาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของตนเองให้มีความทันสมัยและควรเลือกช่องทางการนำเสนอผ่านโทรทัศน์หรือเว็บไซต์ จะเข้าถึงกลุ่มคนได้จำนวนมากและส่งผลกระทบต่อความสนใจที่แตกต่างกับสื่อช่องทางอื่นๆ
3. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรควรมีการร่วมศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกับกลุ่มหรือศูนย์เรียนรู้ชุมชนเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่และมีลักษณะเฉพาะ เพื่อให้เกิดเป็นการสร้างงานสร้างอาชีพ และรายได้ในชุมชนโดยรอบอีกหนึ่งช่องทาง
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ควรมีการบูรณาการ ส่งเสริม และเปิดโอกาสเชื่อมโยงกลุ่มทางการเกษตรอื่นๆ ที่มีความโดดเด่นและมีศักยภาพ เช่น วิสาหกิจชุมชน แหล่งเรียนรู้ชุมชน มาร่วมเป็นเครือข่ายสร้างจุดแวะพักตามเส้นทางท่องเที่ยวเชิงเกษตรในแต่ละพื้นที่เพื่อสร้างรายได้อีกทางหนึ่งแก่ชุมชน

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2549. สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2548. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมพร้อมบริการ. กรุงเทพมหานคร: กองอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- จันทร์หาพิทย์ เดชชัย และคณะ. 2557. พฤติกรรมนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านส่วนประสมทางการตลาดของรีสอร์ทเชิงอนุรักษ์ในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี 8(1): 34-47.
- ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. 2546. การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปราโมทย์ เลิศจิตกรากุล. 2550. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ สมเด็จพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการจัดการนันทนาการ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปัทเมศย์ ประดิษฐ์แสงทอง. 2557. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อธุรกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษา สวนสุภัทราแลนด์ [online]. เข้าถึงได้จาก <https://www.scribd.com/document/246269788/Tourists-Satisfaction-toward-Agro-Tourism-Business-A-Case-Study-of-Suphattra-Land>. [28/03/2560]
- พิมพ์ หิรัญกิตติ และคณะ. 2557. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วารสารสุทธิปริทัศน์ 28: 362-384.
- วิภาวรรณ พัฒนพงศ์. 2547. การรับรู้ข่าวสาร ปัจจัยจูงใจความพึงพอใจและทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขานิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศศิธร สามารถ. 2545. ความพึงพอใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทยในจังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2559. KOFC เปิดมุมมองวิเคราะห์รายได้ภาคเกษตร หลังรัฐดันท่องเที่ยวเชิงเกษตรไทยช่วงวันหยุดยาว [Online]. เข้าถึงได้จาก: http://www.oae.go.th/ewt_news.php?nid=22762&filename=new. [10/03/2559]
- สุขุมารณ์ ชันศรี และ พีรชัย กุลชัย. 2549. ปัจจัยที่มีอิทธิพลและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว. การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 44 : สาขาศึกษาศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ สาขาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร สาขามนุษยศาสตร์ สาขาคหกรรมศาสตร์.
- สุรินทร์ นิยมมากร. 2556. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์และสถิติที่ใช้. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ฐานบัณฑิต.
- Kotler, P. And g. Armstrong, 2006. Principles of Marketing. 11th Edition. United States: Pearson Education.

วันรับบทความ (Received date) 26 เม.ย. 2560

วันแก้ไขบทความ (Revised date) 22 พ.ย. 2560

วันตอบรับบทความ(Accepted date) 11 เม.ย. 2561